

Liliana IACOBESCU

COMPOZITOAREA BRAȘOVEANĂ ANA SZILÁGYI

Anul 2002 a adus în viața tinerei compozitoare Ana Szilágyi un eveniment deosebit, cu implicații în activitatea ei ulterioară: acordarea bursei „Herder” de către Maestrul ei în ale compoziției, Aurel Stroe. Acest eveniment i-a condus pașii în capitala Austriei, unde se află și acum, fiind dublu licențiată, în Compoziție electroacustică și Muzicologie, a Universității de Muzică din Viena, și înscrisă la doctorat la aceeași instituție.

Dar să vedem care au fost forțele care au modelat-o pe muziciana complexă care este Ana Szilágyi, direcțiile ei de manifestare cuprinzând mai multe domenii – compozitor și muzicolog, interpret și pedagog.

S-a născut la București, la 29 martie 1971, din părinți muzicieni. La vârsta de cinci ani începe studiul pianului cu mama sa, având, din primii ani și până în prezent (ca și mama sa), șansa de a evolua sub privirea atentă a unei mari artiste și a unei ființe cu statură impecabilă: pianista și profesoara Ana Pitiș. Demnă urmașă a Constanței Erbiceanu, Ana Pitiș și-a dedicat întreaga existență pianului, contribuind, împreună cu regretata Ioana Minei, nepoata lui George Enescu, la ridicarea nivelului artistic al pianisticii românești.

Profesorii de pian pe care Ana Szilágyi i-a avut în timpul studiilor au fost fie elevii Doamnei Ana Pitiș, fie au avut tangență ocazional cu Domnia Sa.

Primele cinci clase le urmează la Liceul de Muzică din Brașov, beneficiind de îndrumarea excelentă a profesoarelor Mira Popescu – pian și Rodica Borbil – teorie și solfegii. Între anii 1983 și 1990, o aflăm elevă la Liceul de Muzică „George Enescu” din București, la clasa de pian a Cătălinei Popovici și a lui Andrei Podlacha.

După un an de Pedagogie muzicală la Universitatea de Muzică București, la sugestia Prof. univ. Dan Buciu, se transferă la secția Compoziție (1991-1996), unde va studia cu Prof. univ. Dan Dediu și Aurel Stroe. Un an de Masterat în Compoziție (Prof. Aurel Stroe), ca și absolvirea secției de Orgă în 1999 (Prof. Lidia Sumnevici), încheie studiile din București. Ar mai fi de adăugat că, între 1 noiembrie 1994 și 31 iulie 1995, a primit o bursă de studii în Germania, la Trossingen, la „Hochschule für Musik“, unde a avut profesor de compoziție pe Jürgen Weimer.

În ceea ce privește domeniul pedagogic, a activat ca profesor-acompaniator la Liceul de Muzică „George Enescu” București (1996-1997) și ca asistent universitar la Facultatea de Muzică a Universității „Transilvania” Brașov, la disciplina „Forme și analize muzicale” (1997-2002). Munca de pedagog i-a adus mari satisfacții. Studenții ei s-au arătat receptivi și foarte interesați. A existat o comunicare aproape perfectă, atât pe plan muzical, cât și pe plan afectiv.

Să urmărim acum, pe rând, ariile de manifestare artistică ale Anei Szilágyi, pentru a ajunge, în final, la cea care o reprezintă în cea mai mare măsură, și anume, compoziția.

Evoluția ei ca pianistă s-a materializat în diferite apariții scenice, în țară, ca și peste hotare: solistă a unor concerte simfonice, recitaluri solo, acompaniatoare sau membră a Trioului „Armonia”. Astfel, putem menționa data de 8 februarie 1985, când a cântat *Concertul nr. 1 în Do major* de L. v. Beethoven cu Filarmonica „Gheorghe Dima”, sub bagheta lui Ilarion Ionescu-Galați; de asemenea, recitaluri solo la Liceul de Muzică Brașov, Muzeul de Artă Sfântu Gheorghe, Magazinul „Muzica” București, Muzele „Obedenaru” și „Nottara” București, Sala Dalles și Sala „George Enescu” a Universității de Muzică București; ca acompaniatoare, a cântat cu instrumentiști și cântăreți (de exemplu, Prof. univ. Octavian Rațiu sau mezzosoprana Mariana Tomescu); ca membră a Trioului „Armonia”, a susținut recitaluri la Vila „Luminiș” Sinaia, „Casa Mureșenilor”, Casa Armatei, Liceul „Honterus” Brașov.

În străinătate, a apărut în diverse ocazii, solo sau ca acompaniatoare (Pilsen – Cehia, Graz – Austria, Luxemburg, Viena – Austria). La Institutul Cultural Român din Viena, între 6 mai 2004 și 5 noiembrie 2005, a participat la cinci manifestări muzicale, în recitaluri solo sau ca acompaniatoare, în pagini din repertoriul universal sau interpretând propriile lucrări. La 9 mai 2004, la Primăria din Viena, a reprezentat România la Concertul studenților din țările sud-est-europene, cântând *Sarabanda* din *Suita op. 10 în Re major* de George Enescu (concert în urma căruia s-a realizat un DVD).

Ca organistă, Ana Szilágyi a participat la cursuri de măiestrie susținute de renumiți organişti (Eckart Schlandt, Franz Metz, Dieter Hubov, Christoph Bossert, Helmut Plattner) și a susținut concerte la Brașov (Biserica Neagră), Timișoara (Biserica Evanghelică și Biserica „Millenium”), București (Universitatea de Muzică și Biserica Italiană), bisericile evanghelice din Făgăraș, Cislădie, Codlea, Königsfeld – Germania (Kirchensaal der Herrnhutergemeine), Trossingen – Germania (Biserica Evanghelică), Viena – Austria (Wotrubakirche), Maria Enzersdorf – Austria (Heilig-Geist-Kirche St. Gabriel).

Compoziția ocupă locul central în activitatea ei muzicală. Creația sa cuprinde:

- muzică destinată unui singur instrument (*Sonata pentru clarinet solo*, *Timpul și veșnicia* pentru marimbafon, *Capriccio* pentru orgă, *Sonorități* pentru pian, *Register* pentru pedal de orgă);
- muzică de cameră (2 cvartete de coarde, *Personaje* pentru 2 viori, *Reflessi* – Cvintet pentru flaut, clarinet, vioară, violoncel și percuție, *Sideris* – Trio pentru vioară, violoncel și pian, *Profile* – Cvintet pentru clarinet, vioară, violoncel, percuție, pian și live-electronic, *Transparență* – Sextet pentru flaut, 2 viori, violoncel, chitară și harpă);
- muzică vocală (*Lied* pentru soprană, 2 flaute și 3 corni pe versuri de Ion Barbu, *Cinci lieduri* pentru mezzo-soprană și pian pe versuri de Nadia-Cella Pop, *Geistliche Dämmerung* – Lied pentru voce solo pe versuri de Georg Trakl, *Bocet* pentru alto, tenor și contrabas pe versuri în limba griko din regiunea Salent (sudul Italiei);
- muzică corală (*Suită corală în stil popular* pentru cor mixt, *Cinci fabule* pentru cor de copii pe versuri de George Topârceanu, *Ceaiul de după amiază* pentru cor mixt, pe versuri de Nadia-Cella Pop);
- muzică simfonică (*Viziuni* – Fantezie simfonică pentru orchestră mare, *Sugestii* – Piesă simfonică pentru orchestră mică, *Opus Opus* – Piesă simfonică pentru orchestră mare);
- muzică vocal-sinfonică (*Acuarelă* – Cantată pentru cor de copii și orchestră mare, pe versuri de George Topârceanu);
- muzică de balet (*Pescărușul Jonathan* – Balet în 3 tablouri după nuvela *Pescărușul Jonathan Livingstone* de Richard Bach);
- muzică concertantă (*Rezonanțe* – Concertino pentru pian și orchestră mică);
- muzică electronică (*Peisaje* pentru bandă magnetică și video, *Transcendență* pentru bandă magnetică – 8 canale, *Caniculă în Viena* pentru bandă magnetică);
- teatru muzical (*aus-, durch-, quer-schnitt* – Teatru muzical pentru copii, *Die Schulzeit* – Hörspiel).

Dintre cele 32 de lucrări menționate, ne vom ocupa de câteva, din fiecare domeniu, pentru a ilustra evoluția tehnicii componistice și a mesajului, dar și impactul asupra publicului.

Capriccio este prima lucrare dedicată orgii solo. Într-un tempo moderat, fără metru, se desfășoară patru motive, care vor constitui baza întregii piese. Ele sunt prelucrate în mod original, cu dialoguri pline de fantezie între manuale și pedal, reunind două ipostaze umane diferite: gluma cu seriozitatea. Piesa a primit în anul 1999 Premiul II la Concursul de Compoziție „Norbert Petri” Brașov și a fost imprimată pe CD de UniART Viena („Kaleidoskop Highlights”) în anul 2003,

interpretă fiind autoarea. De altfel, ea a inclus-o de mai multe ori în recitaluri de orgă, în România și Austria.

Compoziția *Sonorități* pentru pian aduce o noutate în privința scriiturii muzicale, fiind concepută după Cursurile de Măiestrie, susținute de compozitorul Horațiu Rădulescu la Brașov, în 2004, ocazie cu care Ana Szilágyi a luat cunoștință de tehnica spectrală. Compoziția a fost cântată atât la Brașov, cât și la Viena (la Institutul Cultural Român și la Conservatorul „Schubert”).

Cvartetul de coarde *Poem indian*, inspirat de poemul *Sacontala* de Kalidasa, ne introduce în lumea fascinantă a Indiei. Prezintă o structură tripartită. Prima parte are un caracter pastoral (Codrul. Întâlnirea dintre Sacontala și rege), partea a II-a – un caracter tragic (Palatul. Alungarea și moartea Sacontalei), iar partea a III-a – un caracter celestial (În cer. Reîntâlnirea dintre Sacontala și rege). Atmosfera orientală este redată cu ajutorul unui mod supraoctavian, format din conjuncția a 2 moduri hinduse („Bhairava”), ca și prin diferite efecte (bătăi în cutia de rezonanță a vioarei I și a violoncelului, imitând „tablă”-ua indiană, dezacordarea coardei *mi* a vioarei I, până la limita sunetelor determinate, tremolo în surdină, glissando în pizzicato – specifice instrumentelor de coarde indiene). Acest cvartet a obținut Premiul IV, în anul 1998, la Concursul de muzică de cameră de la Universitatea de Muzică din București și a fost cântat cu mult succes, în anul 2000, la Aula Universității de Muzică din Graz – Austria, în cadrul celui de-al III-lea „Ensembleakademie IMPULS” (a fost și bisat).

Piesa *Personaje* pentru 2 vioari, care există și în varianta vioară solo, a fost încununată cu Premiul II, în 1999, la Concursul „Sigismund Toduță” – Cluj-Napoca. Cuprinde trei părți: *Introducere*, *Passacaglia* și *Fugă*. În *Introducere*, cele două instrumente se completează, în *Passacaglia* evoluează în paralel, iar în *Fugă* subiectul și contrasubiectul intră în conflict. Această compoziție, ce denotă o bună stăpânire a meșteșugului contrapunctic, a fost cântată la Muzeul de Artă – Brașov de Prof. univ. Octavian Rațiu (2002), precum și la „Casa Mureșenilor” – Brașov, de Elena Popovici și Ildikó Lörincz (2005).

În domeniul muzicii vocale, un loc aparte îl ocupă cele *Cinci lieduri pentru mezzosoprană și pian*, pe versuri de Nadia-Cella Pop. Volumele de versuri ale Nadiei-Cella Pop, poetă de mare sensibilitate și talent, a cărei creație a fost răsplătită cu peste 100 de premii internaționale, au inspirat-o pe Ana Szilágyi prin profunzimea meditației asupra vieții, ca și prin imaginile lor adesea muzicale. Liedurile sunt dramatice ca expresie, fiind caracterizate printr-un desen melodic preponderent descendent, prin cromatisme, contraste dinamice și agogice, poliritmii, recitative vocale, prin pedale și prin mobilitatea registrelor pianului. Tensiunea dramatică crește spre finele ciclului. Aceste lieduri au fost cântate de mai multe ori, bucurându-se de interpretări deosebite. Astfel, în 2001, în cadrul Săptămânii Internaționale a Muzicii Noi, Mariana Tomescu și autoarea (la pian) le-au cântat la Muzeul „George Enescu” din București, fiind ulterior transmise de către postul de „Radio România Muzical”. În 2005, în aceeași interpretare, au fost executate la Brașov, în cadrul recitalului ce a avut loc la „Casa Mureșenilor”, sub genericul „Compozitori contemporani brașoveni – Ana Szilágyi”. În același an, ele au fost cântate și la Institutul Cultural Român din Viena, de către basul Liviu Burz, acompaniat de autoare.

O mențiune specială se cuvine pentru liedul *Geistliche Dämmerung/Amurg cu duhuri*, pentru voce solo, pe versuri de Georg Trakl, cântat cu mare succes la Viena (tot la I.C.R.) de Eliza Zurmann-Marian, iar la Brașov de către Claudia Pop, în cadrul Festivalului „Musica Coronensis”. Aflat la limita dintre declamație și cânt, acest lied se impune prin ineditul țesăturii sonore, alcătuite din cromatisme „spuse” în șoaptă, într-o atmosferă de mare mister.

În ceea ce privește muzica corală, piesele Anei Szilágyi au fost distinse cu trei premii, la Concursurile naționale de creație corală București: Premiul III în 1994 pentru *Suita corală în stil*

popular, Premiul II în 1997 pentru *Două fabule* pe versuri de George Topârceanu și din nou Premiul II în 1998, pentru *Trei fabule*, pe versurile aceluiași autor.

La capitolul muzică simfonică, ne vom opri asupra lucrării cu titlul *Opus Opus*, elaborată la Viena. Scrisă pentru orchestră mare, ea încearcă să redea instrumental elemente specifice muzicii electronice, cum sunt: sunete lungi, accelerări și lărgiri ritmice, armonicile unui sunet fundamental. Nu lipsesc nici melodiile de inspirație folclorică, tratate polifonic. Această compoziție s-a înregistrat pe un CD produs de Universitatea de Muzică din Viena în 2004, alături de alte lucrări ale studenților, selectate din concertele claselor de compoziție din acel an („Kaleidoskop Highlights”, producător UniART, Viena, Orchestra *Pro Arte*, dirijori Thomas von Arb, Enrico Calesso).

Muzica vocal-sinfonică este reprezentată de lucrarea *Acuarelă* – Cantată pentru cor de copii și orchestră mare, pe versuri de George Topârceanu. La 16 noiembrie 2000, Paul Popescu a inclus-o în programul său, dirijat la Brașov, cu Orchestra Filarmonică „Gheorghe Dima”, alături de Corul „Transilvania” al Liceului de Muzică (dirijor Gheorghe Popa). Concertul s-a bucurat de mare succes.

Ajungem acum la una din compozițiile cele mai importante ale Anei Szilágyi, și anume, la *Pescărușul Jonathan* – Balet în 3 tablouri, având la bază nuvela scriitorului american Richard Bach, *Pescărușul Jonathan Livingstone – o fabulă a zborului*. Argumentul și scenariul aparțin coregrafei Elena Vasile-Zamfirescu. Această întâmplare se petrece în lumea pescărușilor, dar tot atât de bine s-ar putea petrece și în lumea noastră. În loc să trăiască pentru a-și procura hrana, pescărușul Jonathan își exersează neobosit zborul, singur, departe de țarm. Este alungat de ceilalți pescăruși din stol pentru încălcarea tradiției și exilat pe Stâncile Îndepărtate, unde-și petrece restul zilelor, până când apar doi pescăruși luminoși, care-l iau cu ei în Paradis. Aici își desăvârșește zborul cu Chiang, maestru al zborului. Chiang dispăre și Jonathan se întoarce pe Pământ, pentru a împărtăși cunoștințele sale celor dornici de a se perfecționa. Fletcher și alți pescăruși devin elevii săi. Jonathan dispăre în lumină, rolul său fiind preluat de Fletcher.

Baletul este structurat în trei tablouri: „Pe Pământ”, „În Paradis” și „Revenirea pe Pământ”. Primul tablou este conflictual, aici are loc înfruntarea stolului de către Jonathan, soldată cu exilarea lui. Motivul stolului este expus de clarinete, atmosfera sumbră din „exil” (Stâncile Îndepărtate) fiind sugerată de un ostinato ritmic al cornilor, peste care se suprapun în poliritmii intervenții ale fagoților și trompetelor. Cei doi pescăruși care-l iau pe Jonathan în Paradis sunt personificați de clarinetul solist, căruia îi răspunde fagotul în inversare. Tema lui Jonathan, metamorfozată în calmul Paradisului, este atribuită oboilor și fagoților, reapărând cu mai multă strălucire, față de primul tablou, în tabloul final, un fel de recapitulare a tuturor elementelor apărute în tabloul inițial. Limbajul utilizat este modal, în „Paradis” apărând și fenomenul bimodalismului.

Această compoziție a fost cântată de două ori în public: la 7 mai 1998, la Ploiești, de către Filarmonica „Paul Constantinescu”, dirijor Paul Popescu și la 31 octombrie 2001, la Brașov, de către Filarmonica „Gheorghe Dima”, dirijor Cristian Neagu.

După cum am menționat la început, acordarea bursei „Herder” a adus-o pe Ana Szilágyi la Viena, unde a început studiul compoziției electroacustice. După un an, în 2003, a devenit studentă a Universității de Muzică din Viena, la cele două secții amintite, având ca profesori pe Dieter Kaufmann (la Compoziție) și Dieter Torkewitz (la Muzicologie). Studiul compoziției electroacustice a reprezentat pentru ea o noutate. Fabricarea sunetelor, manipularea lor și modul de a le percepe erau total diferite față de tehnica tradițională. După cum se exprimă însăși autoarea, într-un interviu realizat de muzicologul Constantin Catrina, în „Gazeta de Transilvania” din 11-12 februarie 2006, „în prima compoziție de acest gen, *Peisaje*, inspirată de dorul de casă, am transformat în așa fel sunetele ambientale înregistrate, încât să imite instrumentele tradiționale, clopotul, toaca, susurul izvorului. La aceasta, am adăugat video, rezultat din modele de țesături românești, pe care le-am

scanat și prelucrat în computer”. Această creație a fost imprimată pe CD („freischaffend”, producător UniART-Viena), împreună cu alte piese ale studenților clasei de compoziție Prof. Dieter Kaufmann, și a fost prezentată în 2004, la „Alte Schmiede” – Viena.

O altă lucrare electronică, pentru 8 canale, *Transcendență*, cu o durată de 14 minute, a fost compusă în 2005 și cântată pe 8 aprilie a aceluiași an, între Paștele catolic și cel ortodox, la Universitatea de Muzică din Viena, și pe 17 iunie la Muzeul Tehnic din Viena. Ideea este biruirea morții, Sărbătoarea Paștelui. *Coda*, de pildă, aduce o cântare de cult, înregistrată în Biserica Ortodoxă Română din Viena, în cadrul slujbei de duminică. Cântarea aceasta este suprapusă cu ea însăși și transfigurată.

Între anii 2004-2005 și 2005-2006, Fundația elvețiană „Thyll-Dürr” i-a oferit Anei Szilágyi o bursă, urmând ca ea să compună o lucrare pentru colegii instrumentiști, beneficiarii aceleiași burse. Astfel s-a născut *Transparență*, pentru flaut, 2 vioară, violoncel, chitară și harpă, cântată la 10 și 11 mai 2006, la Muzeul de Artă „Albertina” din Viena și, la 18 mai 2006, în localitatea Reutte (Tirol).

Ultima creație prezentată la Viena a fost *Bocet* pentru alto, tenor și contrabas, pe versuri din vechea limbă *griko* din Salent, care atestă colonizarea sudului Italiei de către greci. În privința datei, istoricii nu s-au pus de acord, dar se presupune că această colonizare a avut loc în timpul Imperiului Bizantin. Compozitoarea a găsit versurile bocetului în volumul *Canti di pianto e d'amore dall'antico Salento*, tipărit de Brizio Montinaro (Milano, 2004). Aceasta este prima lucrare în care compozitoarea utilizează o melodie bizantină, pe care o ornamează, transformând-o într-un bocet, după modelul unei melodii populare – *Cântecul Zorilor*. Cele două melodii au în comun modul și desenul melodic descendent. Contrabasul este utilizat preponderent în registrul acut, dar execută și sunete lungi, care amintesc de isonul specific cântecului bizantin. Este tratat și ca instrument de percuție. Concertul a fost organizat de Societatea Austriacă de Muzică Contemporană (ÖGZM), a cărei membră este și Ana Szilágyi, și a avut loc pe data de 8 martie 2007, în Sala „Haydn” a Universității de Muzică din Viena.

În concluzie, muzica Anei Szilágyi denotă o deosebită sensibilitate pentru culoare, cu ajutorul căreia reușește să descrie diferite stări sufletești (durere, bucurie, umor, ironie ș.a.). Compozitoarea pune preț nu numai pe sunet, ci și pe încălzura sa afectivă.

Și ultimul pas făcut de Ana Szilágyi în „Orașul Muzicii” a fost înscrierea la doctorat, la Universitatea de Muzică din Viena, cu tema *Incomensurabilitatea în muzică după modelul Operei-Trilogie „Orestii” de Aurel Stroe*.

Résumé

L'année 2002 a représenté pour la jeune musicienne Ana Szilágyi un changement important dans sa vie, parce qu'elle a reçu la Bourse „Herder”, qui a conduit ses pas à Vienne, où elle se trouve dès lors et où elle a déjà obtenu deux diplômes – en Composition électro-acoustique et en Musicologie, à l'Université de Musique viennoise.

Née à Bucarest, le 29 mars 1971, elle a commencé l'étude du piano à l'âge de cinq ans, avec sa mère. Elle a fréquenté le Lycée de Musique de Brasov (cinq années) et de Bucarest (sept années).

À l'Université de Musique de Bucarest, elle a suivi les cours de composition de Dan Dediú et Aurel Stroe, et ceux pour l'orgue de Lidia Sumnevici, interrompus pour une année, qu'elle a passée à Trossingen (Allemagne), avec une bourse en composition.

À la fin de ses études en Roumanie, elle est devenue assistante à la Chaire de „Formes et Analyses musicales”, au Conservatoire de Musique de Brasov.

Son activité musicale a évolué sur plusieurs plans, elle étant une musicienne complexe: compositrice, pianiste, organiste, musicologue et pédagogue.

Comme pianiste et organiste, elle a donné des concerts et des récitals en Roumanie et à l'étranger (Autriche, Luxembourg, Allemagne, Tchéquie). Elle a suivi des cours de perfection (piano et orgue) en Roumanie et à l'étranger aussi.

Son domaine de prédilection est la composition, où elle a excellé, se manifestant de manière très diverse: musique instrumentale, musique de chambre, musique vocale et chorale, musique symphonique et vocale symphonique, musique de ballet et concertante, musique électronique et théâtre musical.

Quelques-unes de ses œuvres ont reçu des prix: *Suite chorale en style populaire* – 3ème prix au Concours de création chorale, Bucarest, 1994; *Deux fables* sur des vers de George Topârceanu – 2ème prix, même Concours, 1997; *Trois fables* – 2ème prix, même Concours, 1998; *Poème indien* pour quatuor à cordes – 4ème prix au Concours de musique de chambre, Université de Musique, Bucarest, 1998; *Capriccio* pour orgue – 2ème prix au Concours „Norbert Petri“, Brasov, 1999; *Personnages* pour deux violons – 2ème prix au Concours „Sigismund Toduță“, Cluj-Napoca, 1999.

Ana Szilágyi a eu la chance d'assister à l'exécution de ses œuvres dans des salles de concerts, par exemple: le ballet *La Mouette Jonathan*, joué par l'Orchestre Symphonique de Ploiești (1998) et Brasov (2001); *Cinq chansons* pour mezzo-soprano et piano, sur des vers de Nadia-Cella Pop, interprétées à Bucarest (2001), Brasov (2005), Vienne (2005); le quatuor à cordes *Poème indien*, joué à Graz (2000); *Capriccio* pour orgue, joué par l'auteur à Cîsnădie (1999), „Wotrubakirche“ – Vienne (2003) et Maria Enzersdorf – Autriche (2005); *Paysages* pour bande et vidéo, „Alte Schmiede“ – Vienne (2004); *Profiles* pour clarinette, violon, violoncelle, piano et live électronique, Université de Musique – Vienne (2004); *Geistliche Dämmerung* lied pour voix solo sur des vers de Georg Trakl, Institut Culturel Roumain - Vienne (2005) et „Musica Coronensis“ – Brasov (2006); *Transcendance*, pièce électronique pour 8 canaux, Université de Musique et Musée de la Technique – Vienne (2005); *Sonorités* pour piano, joué par Luigi Manta au Institut Culturel Roumain (2005) et au Conservatoire „Schubert“ (2007) – Vienne.

La Maison UniART – Vienne – a enregistré sur CD trois de ses œuvres: *Capriccio* pour orgue (2003); *Paysages* pour bande (2003), *Opus Opus* pour orchestre (2004).

Sa dernière pièce présentée à Vienne a été *Lamentation* pour alto, ténor et contrebasse, sur un texte de la langue griko de Livre *Canti di pianto e d'amore dall'antico Salento*, imprimé par Brizio Montinaro (Milano, 2004). Le concert a eu lieu le 8 mars 2007, dans la Salle „Haydn“ de l'Université de Musique et a été organisé par la Société Autrichienne de Musique Contemporaine.

La musique d'Ana Szilágyi dénote une particulière sensibilité pour la couleur, qu'elle utilise pour décrire différentes dispositions (douleur, joie, humour, ironie, etc.). Ce qui est important pour la compositrice ce n'est pas seulement le son, mais sa valeur affective aussi.

En ce qui concerne l'avenir, Ana Szilágyi a commencé son doctorat, dès le mois de mars 2007, avec le sujet „Incommensurabilité en musique selon le modèle de l'Opéra Trilogie *Orestile*, composée par Aurel Stroe“.